

U KARAŠEVU

PUČKI TEATAR IZ HERCEGOVCA

U sklopu kulturne suradnje Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj s raznim domaćim i inozemnim kulturno-umjetničkim društvima, ovaj put je Zajedništvo Hrvata ugostilo članove Pučke scene hrvatske čitaonice iz Hercegovca.

Ovo Kulturno društvo iz Hrvatske osnovano je 1994. godine i već sada ima bogatu i uspješnu kulturnu tradiciju. Svake godine organizira u Hercegovcu „Dane hrvatskog pučkog teatra“ gdje se okupljaju brojne amaterske kazališne i folklorne skupine koje žive i djeluju izvan Hrvatske.

Hercegovčani su 1998. godine ugostili i članove Karaševske zore na 5. ediciji Dana hrvatskog pučkog teatra., a to je bila idealna prilika gledateljima iz Hrvatske da upoznaju karaševsku narodnu nošnju i da se dive karaševskim plesovima i popijevkama.

Za vrijeme dvodnevno boravka u Karaševu gosti iz Hrvatske su posjetili kapelicu na Kalvariji, svetište kod Svete Marije Lurdske i druge znamenitosti iz naše okoline. Amaterska kazališna skupina pučkog

teatra iz Hercegovca izvela je u Domu kulture u Klokotiču i sutradan, na novoizgrađenoj sceni u Karaševu, pučku predstavu pod nazivom „Autogeni trening“ u kojoj su glumci

amateri raznih naraštaja predstavili i izvrgli ruglu, na karikiran način, nepoželjne slabosti suvremenog seoskog i urbanog društva.

Uredništvo

UREDNIŠTVO:

ISSN KOD 1841-9925
Glavni urednik: prof. Milja RADAN
Urednici: Ivan DOBRA; Lina TINKUL;
Daniel LUKAČELA; Slavica MUSELIN
Tehnoredaktor: Zlatko Nikola URSUL
Fotoreporter i grafički dizajn: Ljubomir RADAN
Adresa: Karaševu, Središnje sjedište ZHR-a
Telefon: 0040-255-232255; fax: 0040-255-232146
E-mail: zhrucr@gmail.com
Web: www.zhr-ucr.ro

REDACȚIA:

COD ISSN 1841-9925
Redactor principal: prof. Mihai RADAN
Redactori: Ivan DOBRA; Lina TINCUL;
Daniel LUCACELA; Slavița MUSELIN
Tehnoredaktor: Zlatko Nikola URSUL
Fotoreporter și designer: Liubomir RADAN
Adresa: Carașova, jud. Caraș-Severin,
Sediul central al UCR
Telefon: 0040-255-232255; fax: 0040-255-232146
E-mail: zhrucr@gmail.com; Web: www.zhr-ucr.ro

Specijalno izdanje

DVOJEZIČNO GLASILO KARAŠEVSKIH I TAMIŠKIH HRVATA
PUBLICAȚIE BILINGVĂ A UNIUNII CROAȚILOR DIN ROMÂNIA

Godina: XIII
lipanj 2009.

Anul: XIII
iunie 2009

DOBRO DOŠAO NAŠ KARDINALE!

Kardinal Vinko Puljić, vrhbosanski nadbiskup rođio se u Priječanima kraj Banje Luke 8. rujna 1945. Teološki studij završio je u Đakovu gdje je za svećenika Banjolučke biskupije zaređen 29. lipnja 1970. Najprije je tri godine službovao kao kapelan u Banjoj Luci, a potom nekoliko mjeseci kao župnik u župi Sasina. Nakon toga je imenovan župnikom u Ravskoj, gdje ostaje pet godina. U ljeto 1978. preuzima službu duhovnika u Nadbiskupskom sjemeništu Zmajević u Zadru. Devet godina ostaje na toj službi, a potom je župnik u Bosanskoj Gradišci. Godine 1990. imenovan je vicerektorom Vrhbosanske katoličke bogoslovijske u Sarajevu. Vrhbosanskim nadbiskupom imenovan je 7. prosinca 1990., a 6. siječnja sljedeće godine Sveti Otac Ivan Pavao II. posvetio ga je u Rimu. Ustoličen je u Sarajevu 19. siječnja 1991. Papa Ivan Pavao II. imenovao ga je kardinalom, a u Kardinalski zbor primljen je na konzistoriju 26. studenog iste godine.

Uzoriti kardinal Puljić se nalazi među Hrvatima u Rumunjskoj zahvaljujući pozivu vlč. Marjana Tjinkula, lupačkog župnika.

nastavak na 2 str.

nastavak sa 1 str.

*Kada je dragi Bog poslao Abrahama rekao mu je : "Idi u zemlju daleku, ja te šaljem..."
Te su riječi bile sve što je Abraham imao; to mu je bila nada, to mu je bila snaga,
to mu je bilo osiguranje, zaštita i putokaz...*

Isto tako je i naš napaćeni hrvatski narod prije 600 godina krenuo na put križa... sigurno sa slomljenim srcem i kišom u oku... ostavljajući iza sebe svoju Bosnu Ponosnu... svoje Kreševo i svoj Travnik... ali ga je po tom teškom putu grijalo sunce vjere i plamen Božje ljubavi! To je ono što bi rekli stari: "što je od Boga - slađe je od meda!" I tako dočekao da mu taj isti glas s nebesa rekne: -Sine! Zaustavi se ispod temišvarskog i banatskog neba... na ovu meku zemlju, da te njena ljepota zauvijek podsjeća da si drago dijete Božje... da ti karaševska gruda donese klas pšenice i kaplju vina za Misnu žrtvu moje ljubavi prema tebi, a ovaj bijeli kamen da ti bude oltar i čvrsti temelj - da ostaneš zauvijek moj!!!

Da je to tako bilo potvrđuje u prvom redu naša netaknuta vjera a dosta često i stari crkveni dokumenti. Takvo je i pismo nekadašnjeg Biskupa iz Iloka koji je 1630. godine posjetio naša katolička sela uokolo, počevši od Karaševa do Slatine, pa sve do današnjeg Vršca. On kaže: "U Karaševu je vrlo siromašan i jednostavan, ali vjeran i tvrd narod, koji voli svoju malu i skromnu Crkvicu, a za

svoje se svećenike dobro brine. Postoji još nekoliko takvih sela u njegovoj blizini."

To smo uspjeli jer je uz nas uvijek bila Božja ruka i hrvatski svećenici - koje nam je providnost uvijek znala poslati iz Bosne ili ovdje.

Već gotovo svi znaju da će nas ovih dana dragi Bog obradovati posjetom našeg Vrh-Bosanskog natpastira Uzoritog Kardinala Vinka Puljića. Kardinal će, kako čujemo, posjetiti Rafnik i Klokotič, slaviti s nama Svetu Misu u Svetištu Majke Čiklovske, i na kraju dočekati hodočasničku procesiju i križ u Karaševu.

Mario Jurišić, pisac i propovjednik, ovako piše o Kardinalu: "Mons. Puljić je rođen u Priječanima kod Banja Luke 08.09.1945 god. kao dvanaesto od trinaestoro djece u obitelji Ivana i Kaje rođene Pletikosa. Kad je Vinku tri godine umire mu mama iza koje ostaju mnogobrojna djeca. Živjeli su u slozi i ljubavi. Kao dijete bio je živahan, ali jako pobožan. Satima je u pijesku pravio crkvice, a molitva mu je bila uvijek na usnama. U kući se svako večer molila krunica koju je predvodio otac. Nakon krunice

su djeca ocu i majci ljubili ruke. Kad je odlučio početi u sjemeništu obitelji nije imala novaca za školovanje, ali je otac odlučio prodati volove i podneti svaku žrtvu da Vinko uspije u svom zvanju (...). Nijedno od roditelja nije doživjelo imenovanje sina Biskupom, niti Kardinalom. Kao svećenik potpuno se okreće prema Mariji i nju prihvaća za Majku i potpuno se predaje u ruke nebeskom Ocu. Papa Ivan Pavao II je Vinka Puljića 1990. god. imenovao vrhbosanskim nadbiskupom. Kardinal Kuharić ga ovako pozdravlja: "...tvoj prsten Kardinala ima lik Golgote, Raspetoga Isusa, a uz njega i njegovu Majku i sv. Ivana. Nositi ćeš na svom prstu znak Kalvarije ne samo kao znak povezanosti s Rimskom Crkvom, nego cijelom Crkvom, a osobito sa svojom Vrhbosanskom crkvom..."

Eto, neka vam ovaj par misli izrazi dobrodošlicu, naš Kardinala! Dođite nam jer vi ste ovdje "svoj na svome"! Dođite da u kalež svete mise stavite svu našu radost, zahvalnost, ali i patnje i tuge i prikažete ih dragom Bogu! Dođite jer kad gledamo vas gledamo svoju od Boga ljubljenu Bosnu Ponosnu!

vlč. Davor Lucacela

PRVA PRIČEST

Učenici trećih razreda Osnovne škole iz Karaševa bili su u subotu, 30 svibnja, na svetoj Ispovijedi i prvi put u životu izrekli pred svećenikom grijeha koje su učinili od djetinstva. Sutradan su za vrijeme jutarnje mise dobili svoju prvu Svetu pričest.

Sutradan su za vrijeme jutarnje mise dobili svoju prvu Svetu pričest. Za ovaj sveti čin djeca su nekoliko mjeseci prije svakodnevno pohađali vjeronauk gdje su ih pripremali vlč. Đuređ Katić i vlč. Đuređ Patašan.

U pratnji svećenika i obučeni u narodnoj nošnji, prvopričesnici su vidno uzbuđeni ušli zajedno u crkvu, gdje su već bili prisutni njihovi roditelji, rodbina i mnoštvo drugih vjernika. Za vrijeme svete mise Sakrament prve pričesti dobilo je 27 prvopričesnika u Karaševu, 4 u Nermaidu i 4 u Jabalču. Nakon što su

primili Isusa u svoje srce, djeca su pjevala prigodne pjesme, a svećenik im je dao poklone koji će im ostati trajna uspomena na taj sveti čin.

Na kraju mise sjevnuli su fotoaparati i napravljene su zajedničke fotografije pred oltarom i ispred crkve. Radosni i veseli, prvopričesnici su otišli svojim kućama gdje su nastavili slaviti zajedno sa svojim roditeljima, bakama i djedovima.

Uredništvo

RELIGIJA

U RUMUNJSKOJ EKUMENSKI PROSLAVLJEN BLAGDAN BLAŽENOG IVANA MERZA

U najvećoj hrvatskoj župi u Karaševu u Rumunjskoj, koja broji 2.500 Hrvata, u nedjelju 10. svibnja 2009. svečano je proslavljen već treću godinu blagdan bl. Ivana Merza.

Ove je godine proslava bila posebno svečana jer je blagdanska slavlja, na poziv župe i župljana predvodio i propovijedao postulator o. Božidar Nagy; on je za tu prigodu osim informativnog materijala o Blaženiku poklonio za župu njegovu veliku sliku i relikvije, te župskom Centru za djecu i mladež koji nosi ime „Bl. Ivan Merza“, što ga vidimo na slici uz crkvu, poklonio je razne knjige o Blaženiku.

Slavlju je dalo i ekumensku dimenziju svojom nazočnošću petero studenata hrvatskog jezika i književnosti sa Sveučilišta iz Bukurešta. Ti su studenti, po nacionalnosti Rumunji i svi pravoslavne vjeroispovijesti, pod vodstvom svoga profesora Petra Hategana, rodom iz Karaševa, prije svečane svete mise izveli na hrvatskom jeziku kratki prigodni recital posvećen bl. Ivanu Merzu. Na kraju sv. mise svi su vjernici iskazali čašćenje relikvijama bl. Ivana Merza. S postulatorom su koncelebrirali mjesni župnik vlč. Juraj Katić i kapelan vlč. Juraj Patašan koji upravljaju župom Karaševu i s dvije hrvatske filijale Nermaid i Jabalče.

Slavlje je blagdana bl. Ivana Merza započelo u subotu navečer 9. svibnja, susretom mladih u Centru za djecu i mladež koji nosi ime po blaženom Ivanu Merzu, a postoji već tri godine u okviru župe. Tom su prigodom mladi uz druženje s gostima iz Zagreba i Bukurešta imali prigodu bolje upoznati život i djelo blaženoga Ivana Merza. Neposredno prije poldanje sv. mise postulator je imao susret sa članovima župskog vijeća gdje se razgo-

varalo o pastoralnim djelatnostima, kao i o razvoju štovanja blaženika u ovom hrvatskom mjestu.

Od sada će se štovanje bl. Ivana Merza u ovoj hrvatskoj župi još više razviti. Svakog 10. u mjesecu navečer će biti služena sv. misa i obavljane pobožnosti pred njegovom slikom i relikvijama. I škola u Karaševu namjerava uzeti bl. Ivana Merza za svoga zaštitnika.

U Rumunjskoj živi oko 7.000 Hrvata koji su podijeljeni u nekoliko sela a tu su došli još u 14. stoljeću. Svako selo ima vlastitu crkvu; prvu je hrvatsku crkvu u Rumunjskoj izgradio u Karaševu isusovac Mihovil Lovinić 1726. Zovu ga i „apostol Karaševa“. Umro je dvije godine kasnije i sahranjen je u istom mjestu. Tijekom stoljeća za Hrvate u Rumunjskoj pastoralno su skrbrili uglavnom oci franjevci, te isusovci u 18. stoljeću. Danas se za njih brinu hrvatski biskupijski svećenici, domaći sinovi.

vlč. Božidar Nagy

